

slag. Men vi kunne jo ikke vide os sikre, og derfor står der også i aftalen, at regeringen lover kommunerne, at vi vil arbejde for at undersøge, om der er et sådant flertal. Men jeg må sige, at med den udmelding, der er i dag fra Folketinget, ser det jo ikke ud til, at der er det flertal.

Jeg bliver altså trist til mode, må jeg sige, når jeg hører meldingen fra især Venstre og De Konservative, for jeg synes, det er en meget kortsigtet melding ud fra, hvad jeg egentlig oplever som et snævert partiegoistisk hensyn, der gør det vanskeligt at løse den meget store, svære økonomiske opgave, vi står over for: at få skabt et robust, solidt fundament for vores økonomi, samtidig med at vi yder en ordentlig service. Jeg håber selvfølgelig, at det er en enlig svale, men jeg synes ikke, det lover så godt for den økonomiske ansvarlighed, og det gør mig ærlig talt noget trist til mode, fordi det jo i den sidste ende altid bliver de svageste, der kommer til at betale. Når økonomien ikke hænger sammen, er det ikke dem med store formuer og store indkomster, der kommer til at betale; nej, så er det dem, der ikke får den hjælp, de skulle have.

Og det kan blive en del af prisen for, at jeg nu må konstatere, at der altså ikke er et flertal for det forslag, og derfor agter regeringen heller ikke at fremsætte et sådant forslag. Det må så være den konstatering, man kan drage i dag.

(Kort bemærkning).

Grete Schødt (S):

Jeg vil gerne på Socialdemokratiets, Det Radikale Venstres og SF's vegne fremsætte følgende:

Forslag til vedtagelse

»Folketinget opfordrer regeringen til

- at tage initiativer til at kommunerne forbedrer kvaliteten af indsatsen for svage ældre,
- at prioritere indsatsen for ældre med hensyn til genoptræning, herunder begrænse ventetider fra sygehus til plejebolig,
- at sikre, at borgere, der er visiteret til hjemmepleje, får ydelserne i fuld overensstemmelse med afgørelsen,
- at påse, at den nuværende udbygningstakt for ældreboliger fortsat forbedres,
- at sikre, at indholdet af kvalitetsstandarderne løbende forbedres med henblik på, at borger-

ne får så konkret og præcis information som muligt,

- at der løbende sker reel opfølgning på de mål, som kommunalpolitikkerne sætter sig, bl.a. via kvalitetsstandarderne og
 - at oprette seniorjob til ledige over 50 år, med henblik på på én gang at forbedre den praktiske bistand til ældre og tilbyde ledige over 50 år job i stedet for aktivering.«
- (Forslag til vedtagelse nr. V 14).

Tredje næstformand (Poul Nødgaard):

Der er nu fremsat følgende forslag til vedtagelse: (Se foran). Også dette forslag indgår herefter i forhandlingen.

(Kort bemærkning).

Tom Behnke (FRI):

Der er jo noget helt grundlæggende forkert i regeringens tankegang om, at hvis der er nogle ældre, der har lidt penge, skal de betale for den hjemmehjælp, de i øvrigt er berettiget til at få.

Hvis man forestiller sig to pensionister, der har de samme økonomiske forhold, og den ene pludselig bliver så syg og så svag, at vedkommende har brug for hjemmehjælp, så siger man til vedkommende: Du skal betale noget mere i skat, du skal betale noget i brugerbetaling. Det er skat på sygdom. Jeg er nødt til at spørge socialministeren, om ministerens kollega, sundhedsministeren, barsler med et lignende forslag om, at de, der har lidt penge i overskud, også skal betale for at komme på hospitalet.

Vi må jo holde fast i, at hvis der er nogle af disse ældre, der har meget høje indtægter, betaler de sandelig også en meget høj skat, for sådan er skattesystemet jo indrettet i vort samfund, at de i forvejen betaler en hel masse i skat. Skal de så også betale yderligere, fordi de bliver syge og svage og gamle? Det er ganske, ganske urimeligt, og om dem, der har lidt liggende på kistebunden, ved vi jo alle, at de gennem hele livet, hvor de har kunnet spare lidt op, har været nødt til at betale en fårnhøj skat for overhovedet at have lidt tilbage til sig selv.

I går behandlede Folketinget et forslag om forbud mod pyramidespil. Det her minder lidt om det. Man bilder folk ind, at hvis de bare indbetaler nogle penge, skal de nok få nogle ydelser med tiden. Og når så den tid kommer, hvor der er brug for ydelserne, siger man: Nej, der bliver ingen ydelser alligevel, vi vil have flere penge. Det er usmageligt.